

по-къса аз не знам. Все пак, макар
от десет думи - тя е дълга -
досадна ще рече, защото няма
на място нито дума, нито свесен
играч. Трагична е, защото
наистина героят се убива.
Кога на репетицията бях,
очите ми се пълнеха със сълзи;
не е извиквал още никой смях
такива сълзи весели.

ТЕЗЕЙ. -

Какви

са хората, които ще играят?

ФИЛОСТРАТ. -

~~Занаятци~~
Работници атински. - В тоя ден
те са обременили паметта си
да ви зарадват с тая малка драма.

ТЕЗЕЙ. -

Да чуем!

ФИЛОСТРАТ. -

Господари мой, не е
ишесата за вас - там няма нищо! -
освен доброто тяхно намерение -
но всичко е предадено с такава мъка,
че да ги видите е безполезно.

ТЕЗЕЙ. -

За мене е полезно всичко,
в което има простота и грижа.
Идете и ги доведете -
госпожите да седнат.

/Филострат излиза./

ИПОЛИТА. -

В нищожното наслада не намирам -
нито във безполезните усилия.

ТЕЗЕЙ. -

Но, мила, ти това не ще да видиш.

ИПОЛИТА. -

Не каза ли сам той, че те не са
добри служители в това изкуство?